

Beste mensen van onze achterban....

Nu eerst maar eens de tijd nemen om jullie te schrijven. We zijn heel blij met jullie meeleven en beseffen dat het van onze kant wel magertjes is geweest de afgelopen tijd...

Met name de afgelopen maand was hectisch. Vanaf het moment dat duidelijk was dat het coronavirus hier zijn tol zou gaan eisen werden er strenge maatregelen afgekondigd. We hebben het dan over 9 maart. Eerlijk gezegd, wij vonden aanvankelijk dat een deel van de reactie van de regering een zweem had van paniek zaaien, zo schreven de kranten er ook over. Er volgden al gauw restricties en daarmee liep Israël vooruit op Europa en de rest van de wereld, naar nu blijkt niet ten onrechte. De gebieden onder Palestijns bestuur: o.a. Bethlehem en Beit Jala werden afgesloten van de buitenwereld. Ons vrijwilligersechtpaar Hans en Tya had zich als Baanbrekers net een paar dagen gesetteld in Jemima, toen de vraag: wel of niet teruggaan naar Nederland... zich aandiende en vroeg om goede afweging, gezien de risico's, hun leeftijd en ook in verantwoording naar de gezinnen van hun 6 kinderen. Uiteindelijk hebben zij ervaren dat het op hun weg lag om te blijven en te helpen. lees het interview op: <https://www.neareastministry.nl/nieuws/nieuwsberichten/nemvrijwilligers-hans-en-tya-in-quarantaine-in-de-palestijnse-gebieden/>

In de periode die volgde bleek al gauw hoe strikt de maatregelen opgevolgd dienden te worden om bescherming te kunnen bieden tegen een virus dat inmiddels de wereld in zijn greep houdt. Dit vroeg van ons, net als van jullie allemaal, een enorme omschakeling in ons denken en in de aansturing van het werk. Toeristen werden gevraagd zo snel mogelijk het land te verlaten en ook de gebeds- en ontmoetingsreis die in april zou plaatsvinden moest helaas geannuleerd worden.

Al gauw werd ons duidelijk dat nieuwe vrijwilligers eigenlijk niet welkom waren. Afgelopen weken stonden in het teken van afwegen, -wel of niet komen, al dan niet in isolatie?- ombuigen en uiteindelijk afzeggen van werkplekken en 6 vrijwilligers die in de startblokken stonden om in april voor drie maanden of een jaar te komen. Gelukkig konden we (twee) appartementen die we zouden gaan huren op tijd afzeggen.

Heleen en Debora, die in de Negev een project voor dubbel gehandicapte mensen ondersteunen, konden gelukkig blijven, zij het dat Heleen een week geleden in isolatie moest omdat er een collega positief getest was. Ze maakt het goed en is nog gezond. Veel vrijwilligers zijn door hun organisatie of overheid teruggeroepen. Het ministerie van Sociale Zaken heeft laten weten dankbaar te zijn met degenen die zijn gebleven. Ze zijn meer nodig dan ooit, omdat er veel mensen besmet zijn, dan wel in quarantaine moeten blijven.

Voorlopig geldt in het hele land een Lock-down. Dit houdt in dat we alleen voor noodzakelijke boodschappen de deur uit mogen. De officiële limiet is 100 meter, wie zich verder van huis waagt zonder permissie voor werk, boodschappen of doktersbezoek riskeert een boete.

Waarschijnlijk net als in Nederland houden kerken en andere groepen contact langs digitale weg, nu er geen mogelijkheid is om samen te komen. NEM avonden kunnen we niet houden, morgenavond gaan we voor het eerst proberen de Heerbaan gebedsavond via Zoom te doen..

Met alle werkers (ook in Caïro en Amman) hebben we regelmatig contact.

In Jordanië zijn de maatregelen minstens zo streng als hier. Mensen worden daar zelfs gevangen gezet als ze zich op straat begeven zonder dringende reden. En er is een avondklok ingesteld. Ook daar thuisonderwijs, zowel voor het gezin dat er woont en werkt als voor het meisje dat de talenschool (nu digitaal) volgt. Voor haar speelt ook de teleurstelling dat hoogstwaarschijnlijk haar huwelijk met haar Amerikaanse verloofde, dat eind april in Nederland zou plaatsvinden, niet kan doorgaan.

In Egypte is de berichtgeving onbetrouwbaar en de maatregelen worden lang niet overal begrepen en opgevolgd. Er kan zich daar zomaar een grote ramp voltrekken... Het bestuur van het verpleegtehuis waar Nelly leiding geeft zou de bewoners naar familie willen sturen, en de verzorgers willen inzetten als thuiszorg. Maar de meesten hebben niemand om hen op te vangen, en het is onveilig voor de verzorgenden om van huis tot huis te moeten gaan in het overvolle Caïro, veelal met openbaar

vervoer en te voet. Nu blijft een team van werkers een volle week (!) en worden daarna afgelost door een ander team. Hiermee hoopt men de kans op besmetting te verkleinen.

Naast alle contacten met de werkers hebben we met regelmaat app-contact met onze kinderen en kleinkinderen. Zoals jullie weten zouden in april Joram en Nynke en in mei, Michaël en Roos met de jongetjes op bezoek komen. Daar moet een andere tijd voor gezocht worden.

Vanaf ons kort verlof in Nederland afgelopen januari hebben we continue gasten in huis gehad. Werkbezoek uit Nederland, contactmomenten met verschillende vrijwilligers, en als rode draad vier maanden lang Chana met haar poes, vanwege de verbouwing van haar flat. Net voor het weekend hebben we haar geholpen terug te verhuizen, en nu zijn we zomaar samen.

We werken achterstallige administratie en correspondentie weg en het is heerlijk om vanuit de rust vooruit te kijken en te werken aan de inhoudelijke kant van de Veldwerkers Conferentie die DV dit najaar zal plaatsvinden, de gebeds- en ontmoetingsreis van volgend jaar, het aanpassen van het studieprogramma voor de vrijwilligers die in het najaar hopen te komen en het meedenken met directie en bestuur over De Visie, Missie, en Strategie van de Organisatie naar de toekomst.

Nu we aan huis gebonden zijn is de kleine tuin boven en grotere beneden een zegen. Het weer wordt al beter... het is volop lente. De kuddes met geiten grazen op de groene berg Sion, we horen de ezels op de berg balken, we zien en horen veel vogels en alles groeit en bloeit! De natuur lijkt in tegenstelling tot de mensheid niet gehinderd maar gezegend te worden door Covid 19. Ongekend weinig verkeer en al helemaal geen toeristenbussen. Het lijkt of het land en daarmee zijn bewoners tot -een opgelegde- shabbatsrust komt.

Israël telt nu (1 april) ruim 5500 bewezen besmettingen en 23 overledenen.. Met 0,4% een heel laag percentage. Vooral de kwetsbare, oudere generatie is vanaf het begin in bescherming genomen. Ons beoordeelend van het eerste uur over de 'PANIEK' reactie is langzaam veranderd naar respect en waardering. Een zorg is het feit dat 50% van de zieken uit Ultra Orthodoxe kringen komt. In die kringen toonde men lang, om verschillende redenen een stuk burgerlijke ongehoorzaamheid, in het zich voegen naar de beperkende maatregelen. Rabbijnen spannen zich in om hun volgelingen te overtuigen van de noodzaak om te de richtlijnen in acht te nemen.

Geestelijk gezien zijn er veel toespraken om te beluisteren en te verwerken. Zowel vanuit Nederland als van de gemeentes hier. Regelmatig nemen we daar nu tijd voor. We volgen het Nederlandse nieuws en leven mee met de ontwikkelingen bij jullie.

We willen jullie aan het eind van deze mail graag de teksten meegeven die we kregen van de Messianic Assembly; "House of Redemption".(de gemeente die we op shabbat bezoeken) De teksten verwijzen naar de tijd waarin we leven:

Jesaja 26: 20, Jeremia 23:19, 30: 23 en 1 Thess. 5: 8-11.
De teksten spreken van een 'storm' die over de aarde gaat en oproept om onze binnenkamer in te gaan en God te zoeken. Daarnaast voor anderen voorbede te doen, elkaar te bemoedigen en op te bouwen. Het is ons verlangen om aan deze oproep gehoor te geven in de komende tijd.

Met deze woorden willen we deze mail afsluiten en jullie groeten, wetend dat we er voor elkaar mogen zijn in gebed en meeleven in deze uitdagende tijd...

Shalom vanuit Jeruzalem,

Ron en Nelleke... met een foto van onze reis naar de dames in de Negev, afgelopen februari